

ВЪ АШЕВНИЯТЪ ПРОСТЕНЪ

Приказка

III

Наяде се Иванчо, напи се съ студена водица и следъ туй обиколи и другитъ стаи. Навсѣкжде бѣше свѣтло, чисто, тихо и приятно. Музиката непрестанно свирѣше

ту задъ една стена, ту задъ друга. Не се виждаха никакви хора, нѣмаше никой изъ многото стаи, всички наредени най-богато: съ скжпи килими и украшения, съ прекрасни картини въ златни рамки. По златнитъ маси бѣха наредени най-пѣстри и хубави цвѣтя въ скжпи китайски и японски вази.

Арапинътъ

Иванчо разбра, че всички стаи сега сж негови, че всичко наоколо е за него приготвено. Въ една отъ стаитъ той намѣри чиста топла баня, а въ красивитъ шкафове намѣри много и много чисти бѣли като снѣгъ копринени долни дрехи. Въ други още по-красиви шкафове Иванчо намѣри нови, току-що ушити горни дрехи, всички изшити съ сѣрма и коприна — царски дрехи.

Иванчо се изкжпа въ банята, облѣче чисти дрехи и намѣри въ друга стая златно легло, обсипано съ безценни камъни, покрито съ копринени покривки, съ меки пухени